

vel indvindes paa anden Maade. Man maa jo erindre, at vi har anspændt vore hidtidige Skattekilder meget stærkt i de forløbne Aar, saa stærkt, at det har været nødvendigt at lempe noget derpaa. En saadan Lempelse indtraadte f. Eks. for Spiritusafgiftens Vedkommende, og der er ogsaa indført Lempelser med Hensyn til Indkomst- og Formueskatten, navnlig ved de større Fradrag og paa forskellige andre Maader, som særlig er kommet Selskabsbeskatningen til gode. Det var altsaa ikke muligt at spænde de bestaaende Skatte- kilder højere, tværtimod maatte man, naar det var Hensigten at afløse en midlertidig Lovgivning med en permanent, være betænkt paa at lempe paa visse Punkter, saaledes som det ogsaa er sket.

Man har fra Oppositionens Side særlig henvist, foruden naturligvis til de utalte Millioner, der havde kunnet indvindes ved Militærudgifternes Nedsættelse, til Indkomst- og Formueskatten og i det hele taget til den direkte Beskatning som den Vej, ad hvilken forøgede Statsindtægter skulde tages. Man har, saa vidt jeg har forstaaet, egentlig ikke bestridt, at disse Penge, som her søges, er nødvendige. Det vilde ogsaa være vanskeligt at bestride efter den Situation, Statskassen er i, og selv om der nu er nogen Opgang at spore, maa man ikke slaa sig til Taals dermed; man maa huske paa, at det, der skal tilstræbes, nemlig Balance, er endnu langt fra naaet, og saa snart Balance er naaet, maa vi søge at naa fjernere staaende Maal, nemlig en Nedsættelse af de mest trykkende Dele af vor Beskatning. Man har altsaa ikke bestridt, at disse Penge er nødvendige — det har jeg i hvert Tilfælde ikke hørt. Skulde de tages ved direkte Beskatning, maatte de enten tages ved en Forhøjelse af Grundskatterne eller ved en Forhøjelse af Formue- og Indkomstskatten. Hvad Grundskatterne angaar, er de jo steget saa overordentlig stærkt; jeg tænker her ikke saa meget paa Stats- skatten som paa Grundskatten til Kommunerne og ganske særlig til Amtskommunerne. De har nu naaet en, man kan næsten sige forfærdende Højde, og mange Steder en saadan Højde, at de næsten ikke er til at bære. Naar man ikke er Tilhænger af den Teori, som mener, at man kan lyksaliggøre Landet ved at lægge omtrent alle Skatter paa Jord og Grund, tror jeg ikke, der behøves mange Argumenter til Paavisning af, at her er ikke Tiden til en Forhøjelse af Statsafgiften paa Jord og faste Ejen-

domme, vi maa i det væsentlige overlade dette Skatteobjekt til Kommunerne og endda haabe, at de ikke vil udnytte det alt for rigoristisk, og at der maa kunne indføres Lempelser; men en Forøgelse for Statskassens Vedkommende vilde jeg anse for uforsvarlig, og det har jeg heller ikke foreslaaet i det Lovforslag om Grundbeskatning, som nu ligger i Folketinget. Det indeholder en Ændring af Reglerne for Grundbeskatning, men ingen Forøgelse af Statens Indtægt derat. Hvad det andet Skatteobjekt, der henvises til, Formue- og Indkomstskatten, angaar, gad jeg dog — man kan altid sige saa meget i en offentlig Agitation, men jeg gad egentlig se den, som under fire Øjne, naar man ganske fornuftmæssig drøftede Tingene, vilde paastaa, at der kan bæres en væsentlig højere Beskatning af Formue og Indtægt, end vi har her i Landet. Vi har for øvrigt ogsaa den tidligere radikale Finansministers Ord for, at Formue- og Indkomstskatten har naaet en saadan Højde, at det ikke er muligt at spænde den højere, og det er en fuldstændig Misforstaaelse at tro, at en Formue- og Indkomstskat selv af den Højde, vi har, ikke virker overordentlig trykkende, ikke blot for de enkelte Borgere, men ogsaa for Landets Næringsliv og Befolkning i sin Helhed. Thi naar Formue- og Indkomstskatten har naaet en saadan Højde, som Tilfældet er her i Landet, maa den nødvendigvis paa den ene eller den anden Maade delvis overvælttes, og den kommer derved i Virkeligheden til at trykke paa den hele Befolkning. Her er der altsaa ingen Mulighed for Forøgelse, og naar da disse Penge er nødvendige, og de øvrige indirekte Skatte kilder er saa stærkt anspændte, som de er, har det været nødvendigt at foreslaa disse to nye Forbrugsbeskatningslove.

Jeg har villet forudskikke disse Bemærkninger, fordi de forekommer mig at være af væsentlig Betydning. Om Lovforslagets Enkeltheder ønsker jeg ikke at udtale mig udførligt. De har været bekendt for den høje Rigsdag, selvfølgelig ogsaa for dette Ting, i saa lang Tid, har været drøftet saa stærkt, ogsaa i Pressen og paa anden Maade, at jeg tror, det er unødvendigt at gennemgaa dem udførligt.

Omsætningsafgiften af Chokolade- og Sukkervarer er foreslaaet til 25 pCt. af Varens Værdi. Med Varens Værdi menes Varens almindelige Pris, det vil sige Listeprisen ved Afsætning fra den, der skal berigtige Afgiften, altsaa i Almindelighed Prisen fra Grossist til